

Fața mea o bătrinit.
Stînd în bătaie așa mult.
Rău m-ajunge un dor și jele
După fete, scumpe doamne,
După traiu din șpitar,
C-acu mi-s la greu amar.
Trandafir crescut în șanț,
Din șpitar cînd am plecat
De loc să mă fi'necat
Și de dor m-aș fi zuitat.
Fetițe, fete, cocoane,
Mai scrieți-mi cîte o carte.
Eu cartea s-o citesc
Și de dor că mai petrec,
Că pe mine-i grea povară,
De cînd, nu-s în Austrară.
Pînă eu cît am umblat
La tot natu am cuvîntat.
Cîtă-i Europa de mare
Nu sînt fete c'Austrare
Nici Austria nu e toată
Cu fete așa cînstașe.
Gmundeu e cel mai vestit
Cu fetițe voitoare,
Mă-ntrebau dece mă doare.
Frunză verde Iorgovan,
Pîn-eram eu în spițar
Pîn-eram eu în spițar
Tot în glume adormeam
Orice pofteam, căpătăm
Băuturi tot fealu beam,
Lemonat și vin curat
Toate-mi veneau la plac,
Dar acu e vai de mine
Nu mă mai întreabă nime.
Lemonat n-am mai băut,
Nici în pat n-am mai durmit,
N-am pe nime să mă-ntrebe,
Ce mă doare să mă lege.
Vine iama în bătaie,
Și maicele vai de ele,
N-au lemne pentru căldură.
Opincile s-or scumpit,
Copiii desculți or fugit
Și de frig s-or prăpădi.
Cobori, Doamne, pe pămînt,
De ne vezi cum chinuim.